

Vakantiereis van San Francisco naar Anchorage, mei / juni 2009

Dag 1 : **Dinsdag 26 mei 2009**
Van / Naar : **Van Velserbroek (Nederland) naar San Francisco (Californië)**
Tijdstip vertrek : **8 uur**

Reisverslag: Vannacht hevig onweer en regen, hopelijk is dit niet de voorbode voor een regenvakantie maar wij zien het meer als een uitleiding naar het mooie weer toe. Gistermorgen hebben we elektronisch ingecheckt en hebben wij andere stoelen geboekt. Nu 2 stoelen op één rij en met iets meer beenruimte en naast ons bij het raam een groot leeg vlak. Onze zoon brengt ons naar Schiphol. Door de drukte op de weg en de vele takken op de weg (door het noodweer) zijn wij om negen uur op Schiphol. Ruim op tijd dus, bagage afgeven, 2 koffers en een koffertas. Is zo gebeurd en door de douane heen gaan koste nog minder tijd. Eerst dollars kopen, Amerikaanse en Canadese dollars. Bij McDonald koffie halen (en flesje water) en dan 10 over 10 naar de F5 gate lopen. Hier staat al een zeer lange rij passagiers te wachten, dus gaan we even op de banken zitten, nog even naar het toilet en dergelijke. Kwart voor elf sluiten wij aan in de zeer geslonken rij en 10 minuten later zijn we door de security controle heen en hebben wij ingecheckt. Door het volle vliegtuig (waarom beginnen zij niet met inchecken bij de achterste stoelen??) heen naar stoelen bijna helemaal achterin (63 B en C). Blijken een lekkere plek te hebben gekozen! Vrij snel hierna is het vertrek en goed half twaalf zijn we in de lucht. De vliegtijd wordt nu berekend op 10 uur en 5 minuten! Dus nu maar ontspannen!! Drankje, knabbelen, warme maaltijd, drankjes, ijsje, etc. Verder lezen, doezelen, TV kijken en muziek luisteren. Meer is er niet, de vlucht verloopt rustig en gaat over IJsland, Groenland en het noorden van Canada (langs Calgary) naar San Francisco.

Half één (plaatselijke tijd) gaan wij landen en zijn een half uur vroeger dan gepland. Uiteraard eerst door de immigratiedienst, met één scan van vinger en de ogen wordt Jan in de computer herkent van de vorige reis, Ellie moest wel alle handelingen doen omdat zij een nieuw paspoort heeft. Dan de koffers ophalen (ook vrij vlot), door de douane en zijn wij officieel in de VS. Het is even zoeken maar we vinden buiten het gebouw de opstapplaats voor de hotelbus. Ellie belt via een soort telefoon naar het hotel. De hotelbus komt elk kwartier. En inderdaad komt het busje zo. Het Vagebond Inn hotel ligt vlak bij het vliegveld (op de hotelkamer niet één vliegtuig gehoord!) en dus zijn wij half twee in het hotel, we krijgen op ons verzoek een kamer met kingsize bed. Op kamer even thee gezet en bijkomen van de reis en de warmte. Later wandelen wij langs de bayside, een leuk wandelpad met uitzicht op de baai en het vliegveld. Het is warm maar er is een fris windje. Het is vermoeiend en wij gaan nog even in koelte op de kamer zitten (Jan gaat half uurtje liggen). Kwart voor zes lopen we naar de burens, het restaurant "The Eliphant". Het is er druk en we moeten wachten, we krijgen een oproepje mee. Wachten buiten op een bank in de zon. Na dat wij zijn opgeroepen krijgen we een plaats met uitzicht naar de baai en het vliegveld. We nemen sla met stukjes kip en krijgen even later een gigantisch bord met eten. We krijgen het niet op! Nemen toch nog samen een appeltaartje met ijs als nagerecht en koffie toe. Na het afrekenen lopen we naar de kamer en trekken iets warmers aan en gaan nu langs het wandelpad de andere kant (richting vliegveld) op lopen. Als we weer op de kamer zijn kijken we even TV en gaan dan slapen (in Nederland is het dan al weer ochtend geworden!).

Dag 2 : **Woensdag 27 mei 2009**
Van / Naar : **San Francisco naar Orland (Californië)**
Naam camping : **Old Orchard RV Park**
Gereden afstand : **178 mijl**

Reisverslag: Op zich goed geslapen, af en toe wakker door het vreemde ritme. Zes uur staan we op, de zon is alweer volop aanwezig, we gaan douchen ed. en dan ontbijten in lobby van het hotel. Er is van alles wat, maar Ellie bakt ook een wafel. Rondom acht uur belt Ellie naar Cruise America om een ophaal afspraak te maken. Het kan om ca. half tien. We gaan weer naar het wandelpad en gaan daar op een bankje zitten, Jan gaat even wat typen. Terug op de kamer, koffers klaar gemaakt en even over negenen checken wij uit. We gaan voor het hotel, in de zon, wachten op de taxi. Tien voor half tien kunnen we instappen. De taxi rijdt via de noordelijke brug en zo komen wij langs downtown van San Francisco. Even over tienden zijn wij bij Cruise America in Oakland. Worden aardig ontvangen en vlot geholpen. De camper staat klaar en is net nagekeken. Na de papierwinkel kijken we camper na. Camper ziet er goed uit. Banden zien er nieuw uit. Krijgen een nieuwe afvoerslang, de deur van de douche wordt nog even vastgezet. Wij huren nog twee campingstoelen. Helaas krijgen we geen boek van Woodall's meer (zoals vorige keren) zodat wij onderweg geen campings kunnen uitzoeken. Verder zien wij geen problemen. Koffers in de camper en wij kunnen vertrekken. Gaan eerst tanken. Met een volle tank rijden we naar Interstate 80 en richting Noord. In Nederland uitgezocht waar een Safeway ligt (eerst snel weg uit de drukte van Oakland) en hier gaan wij uitgebreid boodschappen inslaan (nemen een Safewaykaart om meer van de voordelen te genieten). Voor we verder gaan, eten we een broodje. Nu op naar Williams naar de camping Almond Grove. Deze camping had Jan thuis uitgezocht. De snelweg rijdt prima en de omgeving zijn veelal bebouwde gronden. Eenmaal in Williams vragen wij bij een benzinepompstation naar de camping en kopen tevens een ijsje omdat het zo warm ($\pm 30^\circ \text{C}$) is. Met de gegeven aanwijzingen vinden wij geen camping. Besluiten door te rijden naar een camping (een tentje) die op de landkaart staat. Komen nu langs rijstvelden. Dit is toch wel erg vreemd in een land wat erg te kampen heeft met de droogte! De op de kaart

Vakantiereis van San Francisco naar Anchorage, mei / juni 2009

aangegeven camping is volledig bezet door vaste klanten. Dus rijden wij terug naar de snelweg en gaan nu naar het volgende dorp, Orland. Hier slagen wij wel voor een camping, Old Orchard RV Park. Ellie gaat het eten klaar maken en Jan sluit alles aan. Nu blijkt dat de koppeling van de citywater aansluiting niet goed is. Schijnbaar is het draad in de connector versleten. Wij vragen hulp aan de campbeheerder, maar die weet het ook niet. We zien dat de vorige huurders iets van tape gebruikt hebben, dus lopen wij na het eten naar het nabij gelegen benzinepompstation. Hier kopen we een rolletje grijs tape. Dit zonder goed resultaat geprobeerd bij de connector. Gebruiken voorlopig de eigen watertank. Verder gaan we het een en ander uitpakken en opruimen. Gaan even over negenen naar bed met de airco aan, het is erg warm.

Dag 3 : Donderdag 28 mei 2009
Van / Naar : Orland naar Klamath Falls (Oregon)
Naam camping : Klamath Falls Kampground
Gereden afstand : 236 mijl

Reisverslag: Vannacht toch maar de airco uitgezet, verder goed geslapen ondanks het nog vreemde ritme. Het wordt een warme zonnige dag! Na het ontbijt belt (gelukkig doet onze mobiel het hier nog wel!) Ellie met Cruise America over de citywaterconnector. Worden wat later terug gebeld door een technische man. Hij belooft het een en ander te regelen hetgeen inderdaad gebeurt. Krijgen een adres op van een RV-repair in Orland. Moet aan de weg liggen nabij de camping. We rijden en zoeken het nummer, maar in het stadje heet de weg weer anders. Later blijkt dat de wegen hier dubbele nummers hebben (van het wegnummer en van de straatnaam). Wij rijden veel te ver door en keren terug. In Orland stoppen we bij een school, hier gaat Ellie navraag doen. De onderwijzeressen helpen graag en gaan meteen bellen. Nu blijkt ook dat er geen winkel is, maar de monteur komt ter plaatse. Spreken af bij een supermarkt. En inderdaad komt er meteen iemand. Hij bekijkt de problemen en moet deze speciale aansluiting in een volgend stadje halen. Duurt ca. een uur. Komt met de spullen en gaat aan het werk. Het is inmiddels weer erg warm geworden (30° C). Ellie gaat nog enkele boodschappen halen bij de supermarkt. Als de monteur klaar is en alle papieren zijn ingevuld en getekend, eten we de verse bolletjes en vertrekken even over één uur. Al met al heeft deze reparatie een halve dag geduurd.

Met enkele stops voor drinken en chauffeurwisseling bereiken wij Klamath Falls in de staat Oregon. Hier hebben wij in het KAO boek een camping gezien. Het is een vrij grote stad, de route naar de camping is vrij goed aangegeven en komen langs de bekende grote supermarkten als Walmart e.d. De lucht is behoorlijk donker geworden. Als wij onze plek op de camping innemen begint het te waaien, er komt veel bloesemblad naar beneden, het lijkt te sneeuwen! We krijgen wel wat regen maar het meeste trekt langs ons heen. Na het eten nog wat opruimen, koffie drinken, foto's op de laptop zetten en op tijd naar bed!

Dag 4 : Vrijdag 29 mei 2009
Van / Naar : Klamath Falls naar Culver (Oregon)
Naam camping : Central Oregon KOA
Gereden afstand : 238 mijl

Reisverslag: Vannacht heeft het echt geregend maar het wordt weer een mooie warme dag! Bij vertrek gaan we eerst tanken bij ingang van de camping. Dan rijden wij naar de Walmart (gistermiddag gezien) en gaan daar een paar elektrische apparaten kopen, zoals een koffiezetmachine (12 dollar) en een broodrooster (8 dollar). Ook nog borstel/wisser op een lange steel om de ramen schoon te kunnen maken. Nemen hier nog een bakje koffie en vertrekken dan richting noorden en naar het National Park Craterlake. Dit kratermeer is ontstaan door een 7700 jaar geleden vulkaan uitbarsting, is daarna dicht gegaan en heeft zich met water gevuld en is het diepste meer in de VS. Het is een mooie rustige weg naar het park, onderweg af en toe gestopt. Hoe hoger wij komen des te meer sneeuw ligt er langs de kant van de weg. Bij ingang van het NP betalen we de toegang en horen (wisten we al) dat wij 7 mijl het park in kunnen tot de kraterrand. Alle andere wegen zijn nog afgesloten door de sneeuw. In mei ligt hier namelijk nog tussen de 1 en 2 meter sneeuw. De weg naar boven is geheel sneeuwvrij en kent vele bochten en stijgt flink. Wij eindigen op een parkeerplaats bij Rim Village op 2165 meter hoogte. Het is inmiddels half één en wij besluiten eerst in de camper te lunchen alvorens al dat schoons te gaan zien. Ondanks de hoogte is het warm, ca. 25° C en kunnen dus in onze blouse naar de sneeuw. Het is een klein stukje terug lopen om over het kratermeer te kunnen kijken. Mooi blauwachtig water, vrij glad met een enorm oppervlakte. Aan onze kant ligt nog veel sneeuw, aan de overkant (in de zon) is de sneeuw grotendeels weg. We lopen een stuk over de sneeuw langs de kant van het meer om een ander uitzicht te krijgen. Het visitorcentre is open maar ligt wel geheel rondom in de sneeuw. Al met al een prachtige gezicht en een belevenis. We gaan terug en verlaten het park en rijden langs de west en noordkant van het park terug naar weg 97. Nu op weg naar de volgende camping boven Redmond. Het is een flink stuk, onderweg nog even een stop om wat te drinken. Als we in de buurt van de camping komen wordt het wederom donker en bij de camping vallen er wat grote druppels. De camping is erg rustig en er is plek zat. Als we hebben ingecheckt en de camper is aangesloten regent het nog wat. Ellie gaat het eten klaar maken en Jan helpt daar bij. Na het eten zetten we de foto's op de laptop en zoeken wat foto's uit voor op de website. Omdat de WiFi-verbinding goed is

Vakantiereis van San Francisco naar Anchorage, mei / juni 2009

kan Jan de foto's meteen uploaden naar de website. Net als de vorige dagen is het 10 uur bedtijd, het was een mooie dag!

Dag 5 : Zaterdag 30 mei 2009
Van / Naar : Culver naar Leavenworth (Washington)
Naam camping : Pine Village KOA
Gereden afstand : 276 mijl

Reisverslag: Om zes uur zien we door het dakraampje dat de lucht blauw is en de zon schijnt. Vandaag wordt het weer een zonnige en warme dag (tot boven de 30° C). Na de ochtend activiteiten, buiten in de zon koffie gedronken, foto's van de omgeving gemaakt en tegen half elf vertrokken. De weg naar Leavenworth in de staat Washington is erg gevarieerd. We gaan over hoogvlakten met prachtige uitzichten naar besneeuwde bergtoppen in de verte. De bergtoppen zijn prachtig van vorm, het zijn vulkaanbergen van meer dan 4.000 meter. Zij hebben allemaal een witte top welke boven de omgeving uit steekt. Onderweg stoppen om te lunchen en wat te drinken, stoeltjes uit en in de warme zon. Wij passeren een, voor ons, bekend gebied rondom Toppenish, dat wij kennen van onze reis in 2007. Het laatste stuk van de reis lijkt opeens erg op Oostenrijk (achteraf vernomen dat Leavenworth een zeer bekend skigebied is met een Beierse inslag, in de VS ook bekend van de koekoeksklokken!). Bij de KOA camping aangekomen blijkt het ongekend druk te zijn. Vele families met kinderen en er is nog weinig plek, maar genoeg voor ons. De camper moet er achteruit ingereden worden hetgeen goed lukt met de aanwijzingen van de begeleider. Als de camper staat en het elektra is aangesloten (voor de airco) drinken we wat en maken we een wandeling naar de rivier. Het is een grote camping er zijn ook vele tentjes. Bij het aanmelden begrepen wij iets over een hamburger, het blijkt dat er om half zes gratis hamburgers worden gegeven en dit in het kader van de kankerbehandelingen voor kinderen. Wij en vele met ons gaan even naar half zes naar de feesttent. Hier blijkt dat je inderdaad gratis (met een gift) een broodje met hamburger, maar ook met uien, bonen, salades krijgt. Daarnaast ding je mee naar een prijsje. Al met al hebben wij meteen genoeg gegeten. Lopen een rondje en gaan dan bij de camper koffie drinken. Het is nog steeds te warm om binnen te zitten. Later gaan we een ijsje kopen. Als de zon is verdwenen wordt het wat koeler en zitten we nog steeds buiten te lezen en te typen.

Dag 6 : Zondag 31 mei 2009
Van / Naar : Leavenworth naar Meritt (Brits Columbia, Canada)
Naam camping : Claybanks RV park
Gereden afstand : 300 mijl

Reisverslag: Goed geslapen, zijn nu aardig in het nieuwe slaapritme gekomen. Na de normale ochtenddingen vertrekken wij om even over negenen. Vrijwel de gehele dag rijden wij langs de Colombia rivier en de Okanogan Rivier en langs bijna eindeloze boomgaarden. Hier zijn ook vele wijngaarden. Het is wederom zonnig (met iets sluibewolking) en warm. Onderweg enkele keren gestopt voor koffie, lunch en frisdrank. Bij de Wells dam bekijken we de enorme schoepen van de waterkrachtcentrale. Bij een sweet bakery kopen wij twee (voor de prijs van één) kaneel-rozijnenbroden. Tijdens de lunch (met dat lekkere brood) lezen we het bord over de Cariboo route, de bevoorradingsroute in 1840 naar de goudzoekers in het noorden. Wij zijn bijna op de grens met Canada en wij hebben nog enkele postkaarten die echt in de VS op de post moeten maar zien geen brievenbus. In het laatste dorp voor de grens met Canada vinden we met navraag het postkantoor en doen daar de post in de bus. 5 mijl verder staan we voor de grens. Op zich niet druk maar het duurt wel lang. Als we aan de beurt zijn worden wij uitgebreid ondervraagd en mogen dan doorrijden. Met opletten vinden wij in Osoyoos het informatiecentrum. Hier krijgen we een gratis camping gids voor BC. Achteraf gezien is dit ook maar een beperkt gidsje (beter iets dan niets). Waarschijnlijk hebben wij, door het opletten voor de info, de afslag naar Hedley gemist. Ellie kijkt op kaart en stelt een iets ander route voor om niet terug of om te hoeven rijden. Zo gaan wij nu eerst naar Penticton en Peachland tot de afslag van weg 97C. Maar om half zes stoppen we bij een recreatieveld aan het meer. Hier gaan we avondeten, soep en pannenkoeken. Jan zet de tafel en stoelen in het gras klaar. De stoelen zijn wat te laag voor de tafel, maar dan is onze mond wat dicht bij het bord. Kwart voor zeven rijden we verder. De weg 97C blijkt één lange snelweg te zijn en gaat hoog (ca. 1800 m) de bergen over. In Meritt even gezocht, half negen komen we op de stadscamping aan. Uit het gastenboek blijkt dat er nog een Nederlander op de camping te zijn, wij krijgen een plek ernaast. Natuurlijk raken we aan de praat en Ellie zet koffie. Mensen met klein meisje komen uit Oldenzaal. Wat later komt er een Canadees mee praten en komt weer later met een slokje voor de heren. Even over 10 uur gaan wij in onze camper.

Dag 7 : **Maandag 1 juni 2009**
Van / Naar : **Meritt naar Williams Lake (Brits Columbia)**
Naam camping : **Stampede Campground**
Gereden afstand : **206 mijl**

Reisverslag: Het is vannacht erg fris geworden, om half zeven is het binnen 12° C. De zon schijnt en het wordt dan snel warmer. Half zeven opstaan, na de normale ochtenddingen maakt Jan de verslagen verder af en Ellie ruimt het een en ander op. Nu zijn ook onze Nederlandse burens wakker en zijn buiten. We maken een praatje, hun dochter heeft overgegeven. We blijven praten en ondertussen zet Ellie koffie en thee. Elf uur rijden we van de camping af. Vlot gaan we op weg. We willen de weg 97C blijven rijden, maar komen uit op een "binnenweg" naar Savona. Een leuke smalle weg maar kost veel tijd. Later komen we op de weg 97 en blijven deze weg de verdere dag volgen. Om kwart voor één stoppen we aan een meer om onze lunch te gebruiken. Vlak bij rijden er twee lange treinen langs, altijd leuk om naar te kijken. De weg langs o.a. 100 Mijl House wordt verbreedt naar 4 banen (2x2) en geeft nu, door wegwerkzaamheden, wat overlast. Al het verkeer wordt geregeld door een zg. flagman.

Onderweg bij een info vragen naar campings bij Williams Lake, maar we krijgen een wat vreemd antwoord in die zin dat zij liever willen dat wij bij hun blijven. Wij zijn maar doorgereden. Het landschap is vriendelijk met weiden, bossen en wat lagere bergen (of rijden wij al hoog?). Lange stukken tussen de dorpjes. Bij Williamslake is het visitorcentre al gesloten maar via borden zien we waar een camping is. Het is even zoeken en terugrijden om de camping bij het Stampede stadion te vinden. Moeten zelf een plek uitzoeken en via een zakje betalen. Nemen een plek met water en elektra. Maken eerst thee en drinken dit zittend in de zon op. Dan maakt Ellie het eten klaar. Na het avondeten drinken we, eveneens nog in de zon, koffie (met ons appelkoek). Het is acht uur geworden, we gaan een wandeling maken rondom dit Stampede stadion. Nemen foto's van beelden van cowboyfiguren. Een lekkere wandeling, het is wat frisser geworden. Willen nog buiten zitten, maar er komen nu muggen. Jan gaat binnen het verslag schrijven, Ellie gaat afwassen. Foto's overzetten en uitzoeken voor de website.

Dag 8 : **Dinsdag 2 juni 2009**
Van / Naar : **Williams Lake naar Houston (Brits Columbia, Yellowhead Hwy)**
Naam camping : **Shady Rest RV park**
Gereden afstand : **338 mijl**

Reisverslag: Het is vannacht weer zeer fris geworden, waarschijnlijk de combinatie van heldere hemel en een vrij grote hoogte. Extra deken op bed gelegd en vanmorgen voor het opstaan even de kachel laten branden. Staan even over zessen op en vertrekken, na de gebruikelijke ochtend activiteiten en koffie drinken in de zon, om even over achten. Willen vandaag veel rijden om op te schieten richting Alaska. Het blijft de gehele dag zonnig en redelijk warm (het is wel wat koeler geworden). Onze eerste stop is na ca. 120 km in Quesnel. Bij de winkel van Safeway (adres thuis uitgezocht) kopen wij nog het een en ander in om de komende 5 tot 7 dagen door te komen. Dan naar Prince George, hier gaan we van de weg 97 af en draaien de Yellowhead Hwy op. De benzine staat op een kwart dus nog tanken (140 liter). De natuur langs de Yellowhead Hwy is niet echt geweldig, vele boerderijen, kleine dorpjes, lage bergen, af en toe een rivier. De weg is prima om op te schieten, na Prince George wordt het na elk plaatsje van betekenis, stiller op de weg. Na enkele stops voor drinken en de lunch, komen we tegen zes uur aan bij Shady Rest RV Park, vlak voor Houston. Het avondeten gebruiken wij buiten. Wel hebben wij ons eerst ingespoten voor de muggen (heeft wel geholpen). Komt Canadees echtpaar langs die ziet aan de vlag dat wij Nederlanders zijn. Willen wel een praatje maken. Zijn 50 jaar geleden uit Nederland vertrokken, woonden in Leiden, vinden het leuk om Nederlands te praten. Na de koffie maken we een wandeling over de camping en helpen de campingvrouw om de bloemen af te dekken. De nachten zijn hier nog te koud. Om tien uur, het is nog wel wat licht, zetten we de foto's op onze website. Gaan te laat naar bed.

Dag 9 : **Woensdag 3 juni 2009**
Van / Naar : **Houston naar Meziadin Junction (Brits Columbia, Cassair Hwy)**
Naam camping : **Provencial Park Meziadin Lake**
Gereden afstand : **292 mijl**

Reisverslag: Vannacht (en met name in de vroege ochtend) is het koud. Voor het opstaan even de kachel aan gezet. De ochtenddingen en koffie drinken zodat wij om negen uur vertrekken. Weer op de Yellowhead Hwy, maar vanaf hier (Houston) is de omgeving duidelijk veranderd, rijden nu langs hoge bergtoppen met sneeuw en met het heldere en zonnige weer is dit erg mooi om te zien. De tweede koffie nemen wij op een parkeerplaats bij Smithers (een wintersportplaats) met uitzicht op de besneeuwde toppen. Op ons gemak bereiken wij voor het middaguur de kruising met de weg 37, de Cassair Hwy. Hier op de hoek gaan we tanken en foto's nemen van de borden. Het eerste stuk van Cassair Hwy is een normale brede tweebaansweg (met asfalt, later zal de hwy wat smaller worden), we nemen de afslag naar Kitwancool voor

Vakantiereis van San Francisco naar Anchorage, mei / juni 2009

het bekijken van de totempalen. De totempalen zijn erg hoog en mooi bewerkt. De omgeving is troosteloos. Wij willen in de winkel (met bord giftshop) wel iets kopen, maar binnen zijn alleen koelkasten met frisdranken en veel snoepgoed, en dient tevens als plaatselijke kroeg voor de lokale bevolking. Jammer. Als we weer op de Cassair Hwy zijn stoppen we bij een parkeerplaats en gaan hier lunchen. Het is warm en zeer zonnig. Dan rustig verder gereden, onderwijl kijken naar de prachtige omgeving tussen het berggeweld, naar Meziadin Junction. Vanaf hier rijden wij naar Stewart en Hyder. De sneeuwmassa's komen duidelijk meer bij de weg te liggen. Hier zien wij onze eerste beer langs de kant van de weg! Wij kunnen goed foto's nemen tot hij/zij snel tussen de bosjes verdwijnt. Even later nog een beer (wat minder te zien) en nog wat later nog één! Maar deze zijn wel snel weer verdwenen. Stoppen bij een parkeerplaats bij een meer en aan de overkant een grote glacier (gletsjer). Achteraf weten we dat dit de Bearglacier is, wij hadden deze echter anders voorgesteld. De verdere weg naar Stewart, is mooi maar niet echt bijzonder. In Stewart is veel gesloten en/of staat te koop. Ook de Info is al gesloten (vóór 5 uur). Al met al weinig interessant. We rijden door naar Hyder en gaan de grens over naar Alaska. Meteen begint de grove hobbelweg en laten een stofwolk achter ons. Ook hier is niets te doen, rijden naar de camping, deze ziet er weinig aantrekkelijk uit. Rijden terug naar andere camping, dit is nog erger. Wij besluiten dit weinig aantrekkelijke spookstadje te verlaten. Nu moeten wij echter Canada weer in en nu is er wel controle, maar mochten na enkele vragen al door rijden. Wij stoppen op een grote parkeerplaats bij de haven en gaan hier ons avondeten klaar maken en gebruiken alvorens terug te gaan naar Meziadin Junction. Als Jan de ramen schoonmaakt en Ellie afwast komt er een camper langs rijden die vraagt of wij hier blijven staan vannacht. Maken een praatje en zeggen dat wij terug gaan. Als wij weg rijden maken zij ook hun eten klaar (en zien wij hun later ook op de camping komen). Rustig aan terug gereden, onze vierde beer gezien! Bij de Bearglacier stoppen we voor koffie en om van het uitzicht te genieten. Dan het laatste stukje voor vandaag naar het BC Provincial Park Meziadin Lake. Eenmaal op het park zoeken, na informatie te hebben ingewonnen bij andere kampeers, een plek aan het meer. Hier zijn wel wat muggen maar wij spuiten ons in en steken de "cirkels" af (spiraalvormige cirkels die langzaam opsmeulen en een geur afgeven tegen de muggen, helpt goed!). Andere campers komen een praatje maken, de vrouwelijke parkwachter komt de staanplaats (geen voorzieningen) afrekenen. Maken nog een wandeling over de camping en ondanks dat het nog wat licht is, gaan we wel naar bed.

Dag 10 : Donderdag 4 juni 2009
Van / Naar : Meziadin Junction naar Dease Lake (Brits Columbia, Cassair Hwy)
Naam camping : Dease Lake RV Park
Gereden afstand : 206 mijl

Reisverslag: Vandaag uitgeslapen tot 7.30 uur, het is wederom zeer fris in de camper. Het uitzicht over het meer is mooi en de zon staat alweer stralend aan de hemel en zal onze camper snel opwarmen. De burens vertrekken al op tijd, wij willen van het meer en de zon genieten. Blijven koffie drinken en gaan net over tien op pad nu verder de Cassair Hwy af. Het is en blijft een zeer fraaie weg met prachtig uitzichten op de omliggende witte bergen. Regelmatig zien wij nu beren (6 stuks) en een aantal laten zich prima filmen en fotograferen. Natuurlijk drinken en eten wij onderweg en blijven genieten van de omgeving. Bij Bell II tanken we benzine en kopen we 2 lekkere broodjes voor bij de thee. Om circa half zes zijn we bij het bijna geheel bevroren Upper Gnas Lake. Hier zetten we camper vlak bij het meer en gaat Ellie eten koken, Jan maakt een deel van het verslag. Ondanks het witte bijna geheel bevroren meer is de temperatuur boven de 25° C! Na het eten aan de buitentafel maken wij nog een wandelingetje en drinken koffie. Omstreeks half negen vertrekken wij van deze mooie plek. Onderweg naar Dease Lake zien wij nog 2 deers of moose. En later nog een beer (de elfde). Eenmaal op de camping van Dease Lake maken we een rondje. Het wordt steeds later donker, gelukkig zijn de gordijnen van de camper erg donker.

Dag 11 : Vrijdag 5 juni 2009
Van / Naar : Dease Lake naar Watson Lake (Yukon, Alaska Hwy)
Naam camping : Down Town RV park
Gereden afstand : 159 mijl

Reisverslag: Wekker gaat om zeven uur af. Het is alweer zeer zonnig. Na het ontbijt wandelen we naar de enkele huizen die hier in dit gehucht staan. Eén hiervan is een info cq souvenirwinkel. We nemen hier een aantal folders (van plaatsen waar wij nog heen willen) mee en bekijken de winkel maar kopen niets (Hollands). Terug bij de camper zet Ellie koffie en Jan gaat de internet nog proberen maar het lukt niet om een verbinding te krijgen.

Half elf vertrekken we. Vandaag rijden wij het laatste stuk van de Cassiar Hwy. Dit deel bevat een flink aantal km's met echte gravel. Wij vinden dit deel, landschappelijk gezien, minder mooi. Vandaag geen teken van leven (beren of ander groot wild) gezien. In de middag rijden we op de Cassiar Hwy Yukon binnen en even later draaien we de Alaska Hwy op richting Watson Lake. Wij hadden verwacht dat deze weg een stuk drukker is, maar nee, ook dit is een vrij rustige weg (gemiddeld om de paar minuten komt er een auto langs). Wel is de Alaska Hwy een stuk breder en heeft zeer brede zijkanalen langs de weg. Maar

Vakantiereis van San Francisco naar Anchorage, mei / juni 2009

ook hier op de Alaska Hwy zijn er behoorlijke stukken met gravel (heet dan dat de weg in constructie is). Vrij snel bereiken we Watson Lake en stoppen bij de Informatie en zien gelijk het Sign Post Forest. Natuurlijk wandelen wij door dit woud van borden met de meest onmogelijke (plaats)namen op allerlei materialen, zoals hout, metaal, kunststof, maar ook wc-bril, autonummerborden, schoenen, borden, e.d. Bij de info worden wij erg aardig geholpen en krijgen we een stapel folders mee. Nemen een kijkje in de tentoonstelling omtrent hoe de Alaska Hwy is ontstaan in 1942. Lopen nog een rondje door het bordjes woud en lopen naar de nabij liggende camping. Besluiten hier te gaan staan en halen de camper op. Checken in bij de camping, het wordt meteen druk. Als we op onze plek staan (veel muggen) gaat Ellie aan slag om een eigen sign te maken van onze oude koekenpan die wij mee hadden genomen. Met een mesje krast zij onze namen in. Jan gaat proberen de foto's op de website te zetten en dat lukt! Het is inmiddels al laat geworden, Ellie gaat nu snel pannenkoeken bakken (in een pan die bij de camper hoort!). Nemen na de pannenkoeken een puddinkje en koffie. Tegen achten lopen we naar het gebouw van de Northern Lights Centre om hier om half negen de lichtshow te zien. We krijgen korting op de entreprijs (55+ en bon). De show is in een grote bol en de stoelen staan in de lig stand. Eerst een film over de ruimtevaart en astronauten in 3D, hier werden wij wat duizelig van. Tot slot een film en beelden (met een uitleg hoe dit verschijnsel ontstaat) van het Noorderlicht (zo noemen wij dit). Tegen half tien lopen we terug naar onze camper. Nog wat drinken en dan naar bed (buiten is het nog aardig licht).

Dag 12 : Zaterdag 6 juni 2009
Van / Naar : Watson Lake naar Tagish (Yukon)
Naam camping : Tagish Stores
Gereden afstand : 235 mijl

Reisverslag: Als we wakker worden, is het wat bewolkt. In de loop van de dag klaart het wat op en schijnt de zon meer (het is wel warm tussen de 20 en 25 graden). Ellie werkt nog aan de pan om onze rood-wit-blauw erbij te krijgen. Koffie drinken, opruimen en de camper afkoppelen, ramen schoonmaken, e.d. Rijden naar de Sign Post Forest en vragen bij de Info of wij de pan mogen ophangen en krijgen een blik met spijkers en een hamer mee. Mogen zelf een plek uitzoeken. Ellie wil de pan op ooghoogte hebben, dus komen we uit bij de wat nieuwere palen. Jan spijkt de pan vast (Ellie neemt foto), maar helaas gaat er een stuk van de steel af. Voor de zekerheid slaat Jan een spijker door de pan heen. Nemen nog meer foto's. In het infocentrum nemen we koffie en bekijken een film over het ontstaan van de weg. Gaan in het Sign Post Forest park nog wat filmen en ook onze Sign koekenpan. Tegen twaalf uur vertrekken we naar het westen. Bij het Gold Nugget station, gaan we tanken en omdat wij meer dan \$ 40 tanken krijgen we een stukje steen met Jade. De Alaska Hwy gevolgd, om en om een uur gereden, onderweg lunch en drink pauzes. Half zes slaan we af bij Jakes Corner en tegen zessen zijn wij in Tagish langs weg 8. Stoppen bij een zeer kleine camping (7 plaatsen) met klein hotel en café/restaurant. Staan onder de bomen (weer wat muggen) en spuiten ons in. Hebben gezien dat wij hier ook kunnen eten bij de (Duitse) campingeigenaren. Hebben een soort saladebar en kunnen verschillende soorten vlees laten bakken (op de BBQ). We gaan buiten zitten. De salades zijn prima en het vlees ook (Ellie een steak een Jan een kippenborst). Nemen koffie na. Op de camping gesproken met de andere campermensen. Zij komen uit Alaska (wonen daar) en gaan naar het zuiden. Verder een klein ommetje gemaakt en Ellie gaat in de zon zitten lezen, Jan maakt de verslagen.

Dag 13 : Zondag 7 juni 2009
Van / Naar : Tagish naar Skagway (Alaska, Klondike Hwy)
Naam camping : Garden City RV park
Gereden afstand : 84 mijl

Reisverslag: Na het gewone ochtend ritueel vertrekken wij met mooi en zonnig weer uit Tagish. Vanaf de weg 8 komen wij bij Carcross op het zuidelijke deel van de Klondike Hwy en draaien naar het zuidwesten en wel naar Skagway. Dit deel is echt heel mooi, prachtige meren, steeds hoger wordende bergen en steeds meer sneeuw. Van Yukon rijden wij Brits Columbia in en kort daarna passeren wij de Canadese douane waar geen controle is. De weg loopt nog verder omhoog en de wereld om ons heen wordt witter. Boven op de pas (ca 1100 meter) is de formele grens van Canada en de VS (Alaska). Uiteraard stoppen we regelmatig voor foto's en nu ook op deze pas. We bevinden ons nu in het gebied waar in 1898 de vele tienduizenden geluk (goud) zoekers vanuit Skagway naar boven moesten zien te komen, de beruchte White Pass. Voor ons een prachtige afdaling door een vrij nauw dal. Op één van de parkeerplaatsen gebruiken wij onze lunch in het zonnetje en aan de andere zijde van het dal komt met veel rook de trein richting de White Pass naar boven. Als het kan gaan wij ook met deze trein een ritje maken. Voor wij echt Skagway in kunnen moeten we langs de Amerikaanse douane. Steeds worden de zelfde vragen gesteld of wij alcohol, drugs, wapens, tobacco bij ons hebben. In Skagway rijden we naar de Good Sam camping en melden ons aan (het is hier één uur vroeger), kunnen zelf een plek uitzoeken. Na alles aangesloten te hebben wandelen we naar het stadje. Er is een aardige winkelstraat met vele goud en diamantwinkels. Er blijken twee grote cruiseschepen in de haven te liggen die aardig wat volk in het stadje brengt. Wandelen

Vakantiereis van San Francisco naar Anchorage, mei / juni 2009

en winkels kijken. Bij het treinstation zien we dat een treinrit naar de White Pass 103 dollar kost, dit vinden wij veel te duur (ook omdat wij hebben gezien dat het uitzicht vanuit treintje veelal belemmerd wordt door bomen) en zien er dus vanaf. Kopen thee met lekkere koeken erbij, nuttigen dit op het bankje bij het station in de zon met uitzicht op een parkje met daarachter de grote schepen. Kopen T-shirts en petjes voor de kinderen. Eind van de middag wordt het stil in het stadje, de schepen gaan vertrekken, enkele winkels sluiten meteen hun deuren en wij zien dat de etalages met sieraden meteen leeg zijn gehaald. Wij gaan naar onze camper. Ellie zoekt de was uit en gaat eten klaar maken, Jan gaat in de wasserij wachten tot onze was klaar is. Gaan na de koffie wandelen naar het treindepot en de brug over de Skagway-river. Later op de avond lukt de internetverbinding en kunnen er foto's naar onze website worden ge-upload.

Dag 14 : **Maandag 8 juni 2009**
Van / Naar : **Skagway naar Whitehorse (Yukon)**
Naam camping : **Hi Country**
Gereden afstand : **113 mijl**

Reisverslag: Als we opstaan is het bewolkt en zijn de bergtoppen niet te zien. Op ons gemak ontbijt en daarna gedoucht. Koffie drinken en dan wandelen naar het postkantoor voor postzegels. Zien nu drie cruiseschepen in de haven. We hadden vanmorgen vanaf de camping al gezien dat er hele ritsen bussen, busjes, jeepjes, e.d. richting haven ging. Lopen nog een keer door de hoofdstraat en kopen nog wat. Ook bezoeken wij nu een oud café (als museum). Weer terug op de camping nemen we koffie en gaan de camper reis klaar maken door alles op te ruimen, te dumpen en de leidingen te ontkoppelen. Rijden Skagway uit om net daarbuiten af te slaan naar een uitkijk belvedere. Hier vandaan kijk je naar het stadje en de haven. Door de bewolking is het helaas wat somber. Wij bedenken ons dat wij moeten tanken en gaan weer terug naar Skagway. Lekker vol geladen met benzine gaan we op weg. De weg die de White Pass op gaat is erg mooi. De wolken hangen laag. Boven op de pas gaan we lunchen met uitzicht richting Skagway. Over de pas en na de Canadese douane breekt de zon door en is het nog slechts licht bewolkt (en meteen warmer). Onderweg, net voorbij Carcross stoppen we bij de kleinste desert in de wereld. Lijkt veel op ons duingebied met verstuvende gronden. Weer iets verder is een Bakery in de middle of nowhere, we hebben nog brood nodig, dus stoppen we ook hier. Blijkt een eigen bakkerij te zijn met gelegenheid te verpozen. Wij kopen een brood en bestellen thee met soort kaneelbroodje erbij. Even later stopt er nog een camper van Cruise America en blijkt dat dit Nederlanders zijn. Uiteraard even zitten praten over reiservaringen. Verder een mooie rit naar Whitehorse. Onderweg hebben we bepaald welke camping we nemen (zijn er drie). Op deze camping moeten wij achteruit onze aangewezen plek in. Het is wel erg stoffig (door de droogte). Even in de zon zitten en dan eten klaar maken en eten. Na het eten lopen we naar de receptie kijken voor folders en muggenverdelger. Ook maken we met de laptop een internet verbinding (erg langzaam). Zoeken de weerberichten op van Tok, Fairbanks, Valdez en Anchorage. Aan de hand van de 10 daagse verwachtingen willen we straks nagaan welke route we nemen. Als Ellie de voorruit schoonmaakt komt de buurman, ook een Nederlander, een praatje maken. Hij heeft in Alaska een camper gekocht en is regelmatig in deze streken. Hij beveelt aan om niet naar Dawson te gaan (wel leuk maar niet mooi) maar te kiezen langs de NP te rijden welke langs de Alaska Hwy liggen. In avond hebben wij het een en ander afgewogen, we besluiten in ieder geval ons oorspronkelijk plan te volgen tot Tok en daar opnieuw naar de weersverwachtingen te kijken om zo een route te bepalen. Dawson en de Top of the World hwy laten we liggen.

Dag 15 : **Dinsdag 9 juni 2009**
Van / Naar : **Whitehorse**
Naam camping : **Hi Country**
Gereden afstand : **43 mijl**

Reisverslag: Het wordt vandaag wederom een mooie dag, wel wat bewolking en in de late middag wel 10 druppels regen. Rustig aan gedaan. Ellie ziet een vos aan de overzijde lopen en gaat foto's nemen. Maar meer mensen zien de vos en komen ook allemaal kijken. De vos gaat redelijk rustig zijn eigen gang en vreet aan een vuilniszak die onder een camper ligt. Gaan na de koffie eerst dumpen en gaan onze plek voor nog een nacht reserveren. Gaan ca 11 uur naar het nabijgelegen Beringia Interpretive Centre. Met mammoets en andere dieren, film gezien over ijstijd en de streek Beringia. In het ernaast liggende Transportation Museum bekijken we de foto's van de eerste vliegtuigen in Yukon, over het transport tijdens de Goldrush en het transport tijdens de aanleg van de Alaska Hwy in 1942. Erg leerzaam en leuk. Op de grote parkeerplaats, in de zon, gebruiken we de lunch. Vervolgens rijden wij naar Whitehorse centrum en parkeren de camper bij het Visitorcentre (gratis en er werd heen verwezen). Bij het visitorcentre folders gehaald. Dan langs de Yukon rivier gewandeld naar de Klondike boot. Op de oever van de rivier ligt nog sneeuw! Foto's genomen van de Klondike. Vervolgens naar en door de 2^e avenue en de Mainstreet gelopen. Hier zijn wel winkels (weinig) maar niet zozeer onze smaak. Wandelen terug naar de camper en nu eerst boodschappen doen. Helaas is hier geen Safeway maar wel een Walmart (geen vers). Bij de Walmart kopen we alles wat we voor de komende dagen nodig hebben. Nu gaan met de camper naar de

Vakantiereis van San Francisco naar Anchorage, mei / juni 2009

brug waar wij de sneeuw hebben gezien. Moeten door een wijk met scholen maar komen niet bij de sneeuw, wel bij de Yukon rivier en bij de viaduct die over een hoge dam loopt. De bezichtiging hiervan kan niet (is gesloten) maar via hekken is goed te zien hoe de zalmen (als zij in juli / aug. komen) moeten springen om over de dam te komen. Het inmiddels over zessen en we besluiten naar de parkeerplaats te rijden bij de Klondike boot. Hier maken we soep en eten we een paar sneetjes brood en zitten in de zon. Dan terug naar de camping. Jan gaat de foto's op de computer zetten, Ellie zet koffie en gaat de was verzamelen en naar de wasserij brengen. Als het album klaar is gaat Jan ook naar wasserij om het album up te loaden. Dit gaat erg langzaam en Jan breekt maar op een gegeven moment af. Ellie is dan ook klaar met de was. In de camper nog wat drinken en knabbelen.

Dag 16 : **Woensdag 10 juni 2009**
Van / Naar : **Whitehorse naar Border City (Alaska, Alaska Hwy)**
Naam camping : **Border City Lodge**
Gereden afstand : **275 mijl**

Reisverslag: Vandaag de gewone dingen en we gaan nog even dumpen alvorens te vertrekken. Nemen foto's bij de oude legerauto's. Dan de Alaska Hwy op richting Alaska. Na Whitehorse wordt het al snel stiller op de weg. Het zicht is helaas heilig zodat wij niet de bergen kunnen fotograferen. De Alaska Hwy is wisselend goed te rijden en soms zijn er hele stukken gravel. Een wisselend landschap. Bij het Kluane Lake (48 mijl lang!) ligt nog ijs in het water en wat verderop langs dit meer zien we een grizzly beer aan de kant van de weg lopen! Loopt op zijn gemak zodat wij 2 mooie foto's kunnen nemen. Tegen zes uur stoppen wij bij één van de vele mooie meren, het wordt wat donker en we horen onweer. Hier gaan we eten. Iets later komt er nog een camper en als wij gegeten hebben komen er nog drie campers bij. Het onweer trekt "naast" ons over. In het water zien we naast enkele eenden, een meeuw! en ook een muskusrat zwemmen. Tegen achten rijden wij verder. Gaan wat later de grens over van Canada en Alaska (VS). Onze uitgezochte camping ziet er niet zo uit als wij dachten zodat we oversteken naar een andere camping. Het aantal campings langs de Alaska Hwy is minimaal en een aantal zijn er gesloten, voor het seizoen of voor altijd. Ook dit campingterrein is onverzorgd maar we staan met elektra en water. Na betaald te hebben sluiten we de camper aan. Wij willen via internet de weersverwachtingen voor de komende dagen weten. In de camper lukt dit niet, lopen naar het gebouw (dichter bij de zender), nu wel verbinding maar zeer moeizaam. Besluiten morgenochtend verder te gaan.

Dag 17 : **Donderdag 11 juni 2009**
Van / Naar : **Border City naar Delta Junction (Alaska, Alaska Hwy)**
Naam camping : **State Park Delta**
Gereden afstand : **198 mijl**

Reisverslag: Half acht op, de zon is al warm en na het ontbijt lukt de internetverbinding al veel beter. Als de grote campers naast ons zijn verdwenen is de verbinding redelijk te noemen. Zoeken nu de weersverwachtingen van Valdez, Fairbanks, Anchorage en Denali park. Op grond hiervan besluiten wij nu eerst naar Denali park te gaan en daarna naar Valdez. Wij proberen de shuttle bus, in het Denali park, voor zaterdagmorgen te reserveren via internet, maar dit lukt niet. Al met al vertrekken we, na getankt te hebben, om 11 uur. Enige mijlen verder bezoeken we een visitorcentre van het Tetlin National Wildlife Park, maken een praatje, zien in de verte (gezien met verrekijker) een Moose in het water staan en doen navraag voor de reservering van het Denali park. Het laatste kunnen we in Tok doen. Weer enige mijlen verder is er een trail. Deze trail, naar het Hidden Lake gaan wij lopen. Spuiten ons in met deet en nemen ons hoofdnetje mee. De trail loopt een groot deel over planken (border) omdat de grond drassig kan zijn. Na ca. een mijl lopen komen we bij het Hidden Lake. Onderweg hebben wij onze netjes opgedaan. Op onze terugweg komen wij een echtpaar met kinderen tegen. De man vind de netjes om ons hoofd charmant staan en wou dat hij ze ook had! Weer op de parkplaats gaan we lunchen, het is erg warm! Zien nu de dochter huilend terug komen en om haar heen de muggen weg slaan. Rijden nu door naar Tok. Bij het visitorcentre krijgen we folders en de mevrouw (Madge) belt voor ons (er worden altijd zoveel vragen gesteld en dan weten wij het even niet meer) naar Denali park en reserveert voor ons de bus van 8 uur. Natuurlijk bedanken wij Madge hartelijk voor de hulp en doen een donatie in de pot. Bij een souvenirwinkel kopen we een ijsje. En bij de supermarkt doen we nog enige inkopen. Bij een tankstation kunnen we de propane laten bijvullen (was nog een 1/3). De weg tussen Tok en Delta Junction is ruim 100 mijl. Hier zijn onderweg geen campings (wel vlak bij Tok en vlakbij Delta.) Onderweg nemen we de avondmaal, en rijden weer door. Stoppen wel bij een brug om foto's te nemen van de hoge sneeuwbergen in de verte. Onderweg zien we in een meertje een Moose staan. Foto en film. Zijn om 20 uur in Delta Junction bij het visitorcentre. Hier staat de eindpaal van de Alaska Hwy, foto's genomen. Na gekeken te hebben bij een commerciële park (niet goed) gaan we naar het State Park Delta. Hier kiezen we een plek (is zonder voorzieningen). Gaan nog even buiten onze koffie drinken, Ellie heeft de cirkel anti muggen aangestoken en Jan gaat buiten het verslag schrijven.

Dag 18 : **Vrijdag 12 juni 2009**
Van / Naar : **Delta Junction naar Denali (Alaska, Park Hwy)**
Naam camping : **Denali Grizzly Bear**
Gereden afstand : **225 mijl**

Reisverslag: Goed geslapen, staan wat eerder op dan de vorige dagen. Na het ontbijt drinken we voor het vertrek koffie, buiten op de bank. Het is nog wat fris. Tegen half tien zijn wij op de Richardson Hwy. Onderweg zien we in de bosjes een Moose. Het is niet helder en wat bewolkt. Op zich is de weg redelijk goed, het lijkt wat drukker dan we gewend zijn. Bij North Pole slaan we af om hier te kijken naar het Kerst gebeuren. Volgens de Amerikanen woont hier namelijk de kerstman. In een aantal straten staan lantaarn palen als zuurstokken. Zetten de camper bij het postkantoor en volgen de aanwijzingen op de folder om bij het Kersthuis te komen. Lopen door een park en komen tenslotte bij het kersthuis. Het is een grote winkel met aan de buitenzijde allemaal kerstvoorstellingen. Buiten staan, binnen een omheining, de echte rendieren. Binnen is van alles te koop voor de kerst. We besluiten de camper op te halen en naast dit kersthuis te parkeren. Als we weer terug en binnen zijn zien we opeens dat er ook een echte Kerstman is waarmee je op de foto kan. Jan haalt zijn toestel en neemt foto's en iemand neemt ook van ons samen met de Kerstman een foto. We doen dan aantal inkopen en schrijven kaarten naar de kleinkinderen. Terug bij de camper gaan we lunchen, het is weer zeer warm geworden. De rit door Fairbanks is niets bijzonder, de weg hierna loopt vrij ver omhoog. Je kan prachtige vergezichten hebben als het helder zou zijn. Onderweg naar het Denali park nog gestopt om wat te drinken. Eenmaal in het Denali park gaan we naar de WAC (het vertrekcentrum) om onze kaartjes op te halen. Er zijn wat computerstoringen dus duurt het even voor wij onze kaartjes hebben. Rijden nu een paar mijl door naar de camping Denali Grizzly Bear en kunnen hier gelukkig twee nachten blijven staan. Wel wat problemen met de plaats (wisselend). Ellie gaat koken, Jan internet proberen. Na het eten rondje over de camping en in de winkel nootjes en bier gekocht.

Dag 19 : **Zaterdag 13 juni 2009**
Van naar : **Denali**
Naam camping : **Denali Grizzly Bears**
Gereden afstand : **17 mijl**

Reisverslag: Vandaag is het de gehele dag zwaar bewolkt, maar droog, eind van de middag zijn er enkele lichte plekken met wat zon. Staàn vroeg op en vertrekken kwart over zeven vanaf de camping. Het is 6 mijl rijden naar het Denali park. Parkeren achter het Wilderniss Access Center (WAC), spuiten ons goed in met deet en wandelen naar het WAC en voegen ons in de rij voor de gereserveerde shuttle bus van 8 uur. De shuttle bus zal in ca. 3,5 uur (en 3,5 uur terug) naar het Eielson Visitor Center (EVC) rijden. Voor we instappen worden er nog enige instructies gegeven en er wordt op gewezen voldoende eten en drinken mee te nemen (in het park is niets te krijgen of te kopen). Het EVC ligt op 66 mijl (100 km) vanaf het WAC. Gewone auto's en campers mogen maar een klein stukje (13 mijl) dit enorme National Park inrijden. De bus is uitgevoerd zoals alle schoolbussen in Amerika, een klapdeur, kleine neer klappende raampjes (ideaal voor foto's nemen) en redelijk goede banken. De weg verandert al snel van asfalt in gravel en stijgt behoorlijk en rijdt gedeeltelijk langs zeer steile afgronden (zonder vangrails). Het is jammer dat het zo bewolkt is want nu zijn de zeer hoge pieken met sneeuw niet te zien. Nog veel verder in het park ligt de Mount McKinley met zijn 6.193 meter, de hoogste berg van heel Noord Amerika. De bus is bijna geheel gevuld en doet een beetje schoolreisachtig aan. Voor vertrek vertelt de chauffeur waar alle nooduitgangen zitten en waar we gaan stoppen voor een break. Het is mogelijk om bij elke break uit te stappen en daar te wandelen en met een volgende bus verder te gaan (als er plaats is in de bus). Na anderhalf uur is er een stop bij de Teklanika River Campground. Hier staan dan ook hele rijen met toiletten opgesteld. Vooral in de ochtenduren is het erg druk met bussen om het park in te rijden. Een tweede stop hebben we bij Toklat River en de laatste stop (om 12 uur) is bij het EVC. Onderweg zien wij (in de verte) een grizzly beer met een jong. Andere Nederlanders (die ook in de bus zijn) gaan hiervan helemaal uit hun dak en maken vele foto's met enorme telelenzen. Wij blijven rustig zitten, wij hebben de beren al eerder van heel dichtbij gezien. Zien onderweg ook Caribou's en Dall schapen (ook ver weg). Uiteraard eten wij onderweg een broodje en drinken we wat. Dat doen de Amerikanen ook, maar wij zien met verbazing dat zij, naast hun beleg, ook chips tussen hun brood doen! Eenmaal bij het EVC gaan wij een rondje wandelen over het toendra deel en eten de rest van onze boterhammen op. Ook gaan wij een stukje het pad op van de achterliggende bergen. De natuur is zeer weids en je kan enorme afstanden overzien. Nogmaals jammer dat de hoge pieken niet zijn te zien. Nemen een kijkje in het EVC en bewonderen o.a. mooi patchwork. We nemen de bus van even over half drie terug. Nu zitten wij maar met zijn vijven in de bus. Onderweg zien we weer een beer en adelaars. Bij een parkeerplaats staat er opeens een Moose, deze loopt door de bosjes heen, onze chauffeur rijdt zijn bus achteruit om ons foto's te laten nemen. Zes uur komen we terug op het uitgangspunt, het weer is iets helder geworden. Terug in de camper nemen we eerst een beker koffie. Eten hier ook ons avondmaal en gaan we wandelen naar een hoge spoorbrug. Het is een leuke

Vakantiereis van San Francisco naar Anchorage, mei / juni 2009

wandeltrip. Weer terug op de camping zetten we de foto's op de website en gaan laat naar bed en horen nu de regen op het dak.

Dag 20 : **Zondag 14 juni 2009**
Van / Naar : **Denali naar Tangle Lakes (a/d Denali Hwy)**
Naam camping : **Tangle Lakes**
Gereden afstand : **135 mijl**

Reisverslag: Heeft vannacht geregend en het regent als wij wakker worden. Dit is, in deze vakantie, voor het eerst dat wij echt regen hebben (behalve de eerder genoemde 10 druppels). Aanvankelijk willen wij naar de demo met sledehonden maar vanwege de regen zien wij daar nu vanaf. Op ons gemak wassen en aankleden en als Jan nog even het verslag zit te schrijven krijgt hij videocontact met de kinderen. Tegen elf uur sluiten we af en gaan met de camper dumpen alvorens te vertrekken. Het is inmiddels droog geworden met een klein blauw gaatje. In Cantwell gaan we tanken om dan meteen de Denali Hwy op te draaien. Het eerste stuk (ca. 1 km) is nog asfalt en de rest (van de 133 mijl) is gravel met soms grote gaten en soms zeer grof steen. De omgeving is echter buitengewoon mooi. Doordat de zon steeds meer tevoorschijn komt zijn er prachtige vergezichten. Links flinke bergen met veel sneeuw en glaciers (gletsjers). Rechts wat meer de toendra-achtige omgeving. Het verkeer op deze 133 mijl lange weg is minimaal te noemen. Wij komen enkele malen een motorrijder met achterop zijn moeder tegen (viel op omdat hij haar moest helpen bij het afstappen van de motor). Wij stoppen een aantal malen voor eten en drinken en het maken van foto's. Helaas zien wij geen groot wild als Beer, Moose of Caribou. De gemiddelde snelheid is erg laag, alles rammelt en maakt herrie. Onderweg gaat Ellie papier van de huishoudrol tussen de borden leggen (helpt!) en een pannenlap tussen de trillende ramen. Nadat we onderweg avondeten hebben genomen stoppen we om ca. half negen bij een natuurcamping bij Tangle Lakes (ca. 20 mijl voor het einde). Hier rijden we een rondje en kiezen een staanplaats. Aansluiten en dergelijk hoeft niet, is er ook niet. Wel een mooie omgeving, nabij het water. Willen de zelfregistratie doen maar zien niets voor betalen. Gaan nu eerst koffie drinken, afwassen en het verslag schrijven. Tot slot een rondje over de camping, ondanks het late uur is het nog gewoon licht.

Dag 21 : **Maandag 15 juni 2009**
Van / Naar : **Tangle Lakes naar Valdez**
Naam camping : **Bear Paw**
Gereden afstand : **237 mijl**

Reisverslag: Vannacht is het niet echt koud geweest, wel even de kachel aan als we opstaan. Het is bewolkt met een beetje zon. Vandaag zullen wolken en zon elkaar afwisselen met een klein buitje in de avond. Naar het nu blijkt gaat de gravelweg van de Denali Hwy net na de camping over in een normale asfaltweg. Dit rijdt toch wel prettiger. Ook zien we kort na vertrek een Moose met kalf. Uiteraard is dit gefilmd. In een rustig doch straf tempo rijden wij naar Glennallen. Hier gaan we proberen contact te krijgen met Manon want die is jarig (met onze mobiel hebben wij al tijden geen signaal!). We rijden steeds door een prachtige natuur en vele mooie vergezichten. In Glennallen rijden wij naar de Postoffice, doch daar zijn geen publieke telefoons meer. De dame verwijst ons naar de supermarkt voor een telefoonkaart en de telefoon. In supermarkt zijn geen telefoonkaarten. Rijden naar het Visitorcentre. Een aardige mevrouw verteld wat te doen, kaart kopen bij het naastliggende benzine station en dan zal zij ons helpen met het maken van een verbinding. Zo gezegd zo gedaan, maar geen verbinding. Rijden nu, op aanwijzing, naar een gebouw van een telefooncompany. Hier vertellen zij dat via mobiel geen verbindingen zijn te maken. En dat wij aan de overzijde moeten zijn in een "van alles" winkel waar een AT&T dealer is. Hier gaat de mevrouw voor ons bellen. Het blijkt dat wij de twee voorloopcijfers (00) weg moeten laten. Nu lukt de verbinding wel, maar Manon neemt niet op. We rijden nu terug naar het visitorcentre en nemen koffie en vragen om informatie van Valdez. Krijgen het een en ander mee. Nu op weg naar Valdez en stoppen bij een eerste parkeerplaats met uitzicht op de Wrangel Mountains. In het zonnetje eten wij ons broodje. Dan weer verder en rijden een stukje over de oude weg door het stadje Copper (van de kopermijnen). Maar dit stelt eigenlijk niets meer voor. Nemen wel wat foto's. Weer wat verder gaan we kijken bij de Alaska Pijplijn. Een pijplijn welke dwars door Alaska loopt om olie van het hoge noorden naar Valdez te brengen. Weer wat verder bedenken we dat wij hadden moeten tanken! De benzine meter staat op een kwart en het is nog ruim 80 mijl. We rekenen uit dat wij het wellicht (of net niet) halen naar Valdez. Maar dat risico is niet te nemen. Terug rijden naar een benzinepomp is de enige optie. Wij denken terug te moeten naar Glennallen, maar wij zien ca. 10 mijl terug al een oud uitzijnde benzinepomp bij een rommelig huis met opstallen. Navraag door Ellie leert dat de man inderdaad benzine kan leveren. Met een ouderwetse pomp komt er normale regulair benzine, wij tanken voor 60 dollar (niet vol). Nu toch weer op weg naar Valdez. Onderweg vele mooie bergen met sneeuw en glaciers. We komen steeds meer in de bergen met besneeuwde toppen. Wel neemt de bewolking meer toe en we zien, op een enkele bergheiling, regen vallen. Bij de Worthington Glacier (29 mijl voor Valdez) stoppen we om deze glacier wat dichterbij te bezien. Het is makkelijk te lopen.

Vakantiereis van San Francisco naar Anchorage, mei / juni 2009

Elke glacier blijft indrukwekkend al is de omvang (ten opzichte van vroeger) al duidelijk afgenomen. We rijden nu op de Thompson pas (ca. 900 meter) en gaan nu aan de afdaling beginnen naar zeeniveau bij Valdez. Door de Keystone Canyon en langs de hoge Bridal Veil Falls. Vlak voor het huidige Valdez ligt een bos als herinnering aan de oude stad Valdez die door een aardbeving is vernietigt. In Valdez rijden we naar het RV park Bear Paw. Grote camping, worden leuk ontvangen en we kiezen voor het adult park welke aan de haveningang ligt. Rijden hier naar toe en kiezen een plek met zicht op de haven en de havenuitgang. Lopen dan terug naar het hoofdgebouw om definitief te reserveren en te betalen voor 2 nachten. Ellie doet een was in machines van de camping, hier is het duidelijk goedkoper (\$ 1,50 ipv \$ 3,00) dan bij een vorige camping. Na ons verder geïnstalleerd te hebben en gegeten te hebben maken we een wandeling naar de haven en bekijken de boten waarmee wij morgen willen varen. Tot slot zoeken we de foto's uit en zetten die op de website.

Dag 22 : Dinsdag 16 juni 2009

Van / Naar : Valdez

Naam camping : Bear Paw

Gereden afstand : 0 mijl

Reisverslag: Als we zijn opgestaan gaan we douchen (in de doucheruimten van de camping, keurig verzorgd met o.a. kleedjes op de grond), aankleden. Na het ontbijten lopen we naar het kantoor van het schip Lu-Lu Belle om een plekje voor vanmiddag twee uur te reserveren. Aardige mevrouw, contant betalen kost het \$ 95,- en via creditcard \$ 100,-. Wij reserveren en gaan bij de bank geld halen (moesten toch nog geld hebben) en lopen meteen even de souvenirwinkel binnen. We betalen de boot en krijgen de tickets mee. Terug op de camping doet Ellie nog een was in de machines en Jan begint aan zijn verslag. Om 12 uur gaat Ellie een lichte maaltijd te maken en Jan gaat de was in de droger doen.

Het is al de hele ochtend zwaar bewolkt maar droog en dit blijft ook zo de verdere dag, wel is de temperatuur duidelijk lager, ca. 10° C. Na de maaltijd laten we de afwas staan en maken ons klaar voor de bootreis. Meerdere kledinglaagjes aan en de regencoats + muts en handschoenen in de rugzak. Verder een flesje water en 4 sneetjes krentenbrood. Tegen half twee lopen we naar de haven en de Lu-Lu Belle, we zijn de eerste passagiers. Even later komen er meer. Voor we aan boord mogen moeten eerst de schoenen worden geveegd (steentjes eraf). Aan boord krijgen wij allen instructies over de reddingsvesten en andere algemene regels. Met een rustig vaartje de haven uit en langs onze camping. Eenmaal op het open water wordt de vaart er flink ingezet. De boeggolven spatten hoog op. Langs de olieterminal richting einde van de baai. Onderweg stoppen we bij de spelende en slapende zee-otters. De slapende liggen op hun rug te drijven met de kop en de poten omhoog boven het water. Langs de kust zien we zeeleeuwen zwemmen en Puffins. Ook een adelaar. Vele zeerobben. Ook met de boot een stukje onder de rots gevaren. Op zoek naar walvissen. We zien er steeds iets van maar niet genoeg. Op een steeds andere plek zien we een spuitfontein van een walvis. Dit duurt allemaal wel erg lang, Jan wordt er een beetje vervelend van (stil liggen schommelen, e.d.) Maar opeens is een walvis dichterbij en maakt een duikbeweging boven water. Dit op een foto krijgen is erg moeilijk. Maar wij hebben het gezien. Varen nu gedeeltelijk terug naar de inham waar de Columbia glacier in het water komt. Zien al allemaal ijsbergjes en bij de glacier is te zien hoe hoog en breed deze is. Wij blijven een geruime tijd hier met de boot liggen en langzaam varen. Foto's nemen (ook van ons samen) en Ellie heeft veel gefilmd. Het is toch wel erg koud geworden en omdat wij al regelmatig op het dek zijn geweest zoeken we de warmte op en nemen een hotdog maaltijd (met chips) met thee. Het schip vaart nu in één keer terug. Na 7,5 uur (om 21.30 uur) zijn we weer in de haven. In de camper eten we nog een bordje met flakes en gaan daarna vrij snel naar bed.

Dag 23 : Woensdag 17 juni 2009

Van / Naar : Valdez naar Glenn Hwy

Naam camping : Sheep Mountain Lodge

Gereden afstand : 196 mijl

Reisverslag: Vandaag geen wekker gezet en worden toch redelijk op tijd wakker. Op ons gemak de ochtend door gebracht met opruimen, foto's voor de website uitzoeken e.d. Het weer is zwaar bewolkt. Even na elfen vertrekken we van de camping. Gaan tanken en nog even door het stadje gereden. Eenmaal op de Thompsonpas zoeken we een plek om te gaan lunchen. Op weg naar Glennallen wordt de lucht droger en breekt de bewolking. Onderweg gestopt om wat te drinken en bij Glennallen bij de informatie folders gehaald. Ook in Glennallen brood, melk e.d. gekocht. Het eerste deel (vanaf Glennallen) van de Glenn Hwy is vrij saai, rechte wegen, weinig anders dan bomen. Later wordt het heuvelachtig en zijn de bergen en de enorme glaciers in de verte te zien. We rijden tot 20 mijl voor de Manamuska glacier, hebben gelezen over een RV parkje met Hot Tubs. Bij Sheep Mountains Lodge gevraagd, geen RV parkje, wel plek naast een huisje met elektra en water. Dit doen we want het is weer bewolkt geworden. Na alles aangesloten te hebben gaan we bij de Lodge eten. Een New York steak met bijlage (heerlijk broodje erbij),

Vakantiereis van San Francisco naar Anchorage, mei / juni 2009

als nagerecht een zelf gemaakte koek met daarop ijs en slagroom. Het regent een beetje en we gaan naar onze camper om verslag te maken, te lezen en koffie te drinken. Als we naar bed gaan regent het echt.

Dag 24 : Donderdag 18 juni 2009
Van / Naar : Sheep Mountain Lodge naar Wasilla
Naam camping : Alaskan Trails RV
Gereden afstand : 89 mijl

Reisverslag: Er is een klein zonnetje maar ook donkere wolken. Op ons gemak de ochtenddingen en koffie alvorens om 10 uur te vertrekken. Het is maar 10 mijl om bij de Matanuska glacier te komen. Vanaf de weg foto's genomen. Dan een zeer steile (en smalle) gravelweg af naar het dal. Na een smalle brug en vele kuilen in de weg komen we bij de toegangspoort en een huis. Lopen even naar binnen en moeten 2 x \$12,50 (senioren) betalen als mede een verklaring tekenen m.b.t. de risico's. Kunnen met de camper nog 2 mijl verder rijden en komen dan bij een parkeerterrein met tafels en uitzicht op de glacier. Nemen nu eerst nog een keer koffie, doen de bergschoenen aan. Nemen klein rugzakje mee met drinken en wat te knabbelen. Het witte/blauwe ijs van glacier ligt nog een aardig eind voor ons. Kijkend naar de mensen die er al vlak bij zijn moet de glacier zeker 50 meter hoog zijn. De Matanuska glacier is 23 mijl lang! We dalen af via een met pionnen aangegeven pad. We merken al vrij snel dat we hier ook al op de glacier lopen al ligt er veel steen en gruis op. De glinstering van het ijs komt er door heen. Het is best nog een eind lopen en afdalen. Maar het uitzicht is erg mooi. Het laatste stuk waar wij kunnen lopen (zonder stijgijsers) is al echt ijs wat onder je schoenen knispert. Hier nemen wij ons drinken en de knabbel met uitzicht op de geweldig hoge ijsbergen van de glacier. Verderop is er een groep aan het ijsklimmen. Wij proberen nog een stuk opzij van de glacier te gaan maar belanden al snel in de zuigende modder, schoenen helemaal vies makend. We gaan terug naar het aangegeven pad. Weer bij de camper gaan we lunchen. In de verte komt er regen aan. Na de lunch rijden we terug naar de grote weg. Wat verder is een Staats terrein van waar je uitzicht hebt naar de Matanuska Glacier. Hier gaan we foto's nemen, als we onze wandelschoenen willen aan trekken gaat het regenen. We vertrekken maar en gaan verder naar Palmer, onderweg een zware bui met hagel en regen. In Palmer missen we het Visitorcentre en komen terecht in Wasilla, Hier zien we de bordjes van de info, maar als we geparkeerd hebben bij het postkantoor, blijkt de info al gesloten te zijn (> 5 uur). We rijden nu naar een camping uit één van de boekjes (op mijl 48,2). Een drukke weg, dus eerst even rechts af en dan weer oversteken. Melden ons bij een vrij grote camping, het is niet druk maar wel erg rommelig. We gaan toch hier staan, willen morgen op tijd bij een hondenkennel zijn. Als Jan alles heeft aangesloten gaat het hard regenen. Ellie maakt eten klaar en na het eten schijnt weer de zon. Ellie wast af en Jan maakt verslag en foto's op website gezet.

Dag 25 : Vrijdag 19 juni 2009
Van / Naar : Wasilla naar Seward
Naam camping : Bear Creek RV park
Gereden afstand : 191 mijl

Reisverslag: Na de gewone ochtend dingen rijden wij nu terug naar Wasilla. Vlak nadat wij de camping af zijn steekt er een Moose de weg over! Rijden naar de Knikarm road. Het hoofdkwartier van de Iditarod ligt op 2,2 mijl van de Park Hwy. Het is een vrij drukke weg en de ingang ligt iets verborgen dus rijden er eerst voorbij, keren (wachten) en dan alsnog naar binnen. Het is er niet druk, kopen eerst kaartjes voor de hondenslee. Lopen dan naar de klaar staande hondenslee. De 8 honden voor de slee (op wielen) merken dat zij weer moeten trekken en beginnen al te janken en op te springen. De man zegt dat hij na de rit wel een foto van ons wil maken, Jan zet zijn fototoestel als film en dan gaat het beginnen. De honden zetten er een flinke vaart in, een snelle rit door het achterliggende bos. Alles bij elkaar slechts anderhalve minuut, maar erg leuk en spectaculair om dit een keer gedaan te hebben. Nu gaat Ellie de puppies aaien en bij hun in het hok staan. De puppies gaan aan de veters en in de broek bijten. In het gebouw kijken we naar een film en naar de te kopen souvenirs. Inmiddels zijn er bussen aangekomen, het wordt meteen druk, goed dat wij er vroeg waren! Rijden ca. 25 mijl richting Anchorage, onderweg tanken. Het is duidelijk veel drukker op de weg. Er is wat op onthoud door weg werkzaamheden en daardoor missen we de afslag naar de Steward Hwy. Rijden de 5^e Avenue door, langs het hotel waar wij over een week logeren, en slaan willekeurig links af. Alle straten leiden naar het zuiden (of noorden). Rijden alsmaar naar het zuiden, maar gaan schijnbaar toch verkeerd (rijden naar het westen) en keren. Uiteindelijk goed op de Steward Hwy gekomen. Stoppen bij het visitorcentre van het Couguch park, maar dit is helaas gesloten. Rijden naar de Beluga view, een parkeerplaats vanwaar je mogelijk Beluga's (soort walvis) kan zien. Hier heb je ook een mooi overzicht over de Turnagainbaai. Eten in de zon ons broodje, zien op de bergen de Dall-sheeps lopen. Willen nog een wandeling maken, maar de trailheads zijn slecht aangegeven en er zijn kleine parkeerplaatsen. Stoppen op een grote parkeerplaats en lopen naar een brug over een rivier. Op zich mooi, maar niet wat wij zoeken. Besluiten nu door te rijden naar Portage. Na een stop komen we bij Portage. Even kijken hoe nu verder en rijden naar de cruiseboot. Het is inmiddels bijna half vier. Gaan snel naar de balie van de cruiseboot en

vernemen dat de laatste boot om half vijf gaat. Kopen tickets en gaan terug naar de camper om thee te drinken. Kwart over vier zijn we terug bij het gebouw en half vijf gaan we met 6 andere passagiers aan boord. In een rustig tempo varen we naar de Portage Glacier. Deze glacier loopt tot in het water en is vanaf de "vaste wal" niet te zien. We varen een paar keer heen en weer voor deze glacier, Jan ziet nog een stuk van de glacier afbreken. Foto's en film gemaakt. Het is bewolkt en bij de glacier is het erg fris. Half zes zijn we terug. Rijden nu eerst het Portage dal uit en gaan richting Seward. Het is erg druk op de weg, of dit komt omdat het vrijdagavond is, weten we niet. Op een parkeerplaats maakt Ellie soep en eten we brood met gebakken ei. Jan rijdt nu door tot vlak voor Seward. De weg zelf is erg slecht maar de omgeving is mooi. 6 mijl voor Steward slaan we af naar een camping. Worden leuk ontvangen, kunnen meteen gas (butaan) krijgen voor de verwarming. Zetten koffie en de vlag wordt neer gezet, waarop gereageerd wordt of we er trots op zijn. Dus een Nederlander. Hij gaat douchen, bij terugkomst maken we een praatje, zijn vrouw komt er ook bij. De verhalen komen ons bekend voor. Ommetje over de camping, een computerspelletje en dan naar bed.

Dag 26 : Zaterdag 20 juni 2009

Van / Naar : Seward naar Kenai

Naam camping : Beluga Lodge RV park

Gereden afstand : 129 mijl

Reisverslag: Op deze camping was er 's morgens ontbijt bij. Natuurlijk doen wij dit, nadat wij gewassen en aangekleed zijn gaan we dus ontbijten. Hier treffen we de andere Hollanders en het blijkt dat wij elkaar bij de bakkerij hebben ontmoet. We nemen cornflakes en een brood en koffie. Na het ontbijt gaan we dumpen en dan op weg naar de Exit Glacier. De weg hierna toe ligt om de hoek en de weg zelf is ruim 7 mijl lang. Het is droog maar erg zwaar bewolkt. De parkeerplaats van het park is, onverwacht, aardig vol. Trekken de bergschoenen aan en doen warmer kleding aan. Regenjack nemen we mee. Het is een half uurtje lopen naar de Exit-Glacier. Nemen het pad met de view en dan omhoog. In dit gebied zitten ook beren maar die hebben wij niet gezien. Wel mooie uitzichten naar de glacier en de omliggende bergen. Het is een beetje klimmen naar de zijkant van de glacier. Vanaf de zijkant heb een goede indruk van de geweldige omvang van de glacier. Terwijl dit nog maar één tong (van de 40) is van het nog vele malen grotere Harding Ice Field. Lopen op ons gemak terug en omdat het etenstijd is gaan we in de camper lunchen. Het gaat nu regenen, wij waren lekker op tijd terug! Na de lunch rijden we naar Steward (nog geen 10 mijl). Het blijft nu licht miezeren. Zien een Safeway en gaan meteen wat boodschappen halen. Rijden door naar het kleine downtown van Steward, parkeren de camper en gaan lopen. Aantal winkeltjes en eethuisjes. In één van de winkels kopen we sokken voor de kleinkinderen en voor Jan een horlogebandje (andere was stuk gegaan). Het miezert nog steeds en besluiten richting Homer te rijden. Onderweg besluiten we naar een camping in Kenai te rijden. De omgeving waar wij doorheen rijden is mooi. Op ongelofelijk veel plaatsen zijn er vis mogelijkheden. Aan de Russische rivier zien we de vissers mannetje aan mannetje staan. Onderweg wordt het steeds droger met zelfs iets zon. In Kenai is het even zoeken maar we vinden de camping. Boven op de rotsen met uitzicht naar de zee. Ellie wil graag vooraan staan en we nemen plek 75. Als we staan en naar de zee hebben gekeken gaat Ellie eten klaar maken. Het gaat nu weer regenen (een bui). Na het eten en de koffie en de regen gaan we wandelen naar en op het strand. Nemen foto's o.a. van een Russisch kerkje. Verder op de avond de foto's van de afgelopen twee dagen uitgezocht en op internet gezet.

Dag 27 : Zondag 21 juni 2009

Van / Naar : Kenai naar Ninilchik

Naam camping : Scenic View RV park

Gereden afstand : 145 mijl

Reisverslag: Half acht opstaan. Het is bewolkt, maar droog. Op ons gemak douchen en eten. Dan opruimen, koffie, e.d. om 11 uur vertrekken we naar Homer. Onderweg nog een stop en vlak voor Homer, op een grote parkeerplaats met een prachtig uitzicht over de zee en de bergen. Helaas is het niet helder en staat er een vrij koude wind. Eten hier wel ons broodje. Afzakken naar Homer en de Spits, een zeer lange brede pier. Aan het einde naar de overkant en de zee gekeken. De camper een stukje mee terug genomen en geparkeerd. Lopen langs de haven en dan aan de voorkant van wat winkeltjes. Terug in de camper drinken we wat. Rijden terug tot in Homer en bij het Visitor info (Wild Life). Hier lopen we op een boardwalk naar de zee. Het strand is behoorlijk donker zand met erg veel stenen. Rijden nog naar Visitor info voor campgrounds, krijgen wel iets maar het is niet volledig. Ca. 5 uur gaan op weg naar een camping onderweg. Stoppen enkele malen bij een camping maar zijn niet tevreden, overal voert het vissen en boten de hoofdtoon. Komen terecht bij Scenic View RV Park, die wij op de heenreis ook hadden gezien, bij MP 17 aan de Sterling Hwy. Worden zeer vriendelijk ontvangen en geholpen. Krijgen een mooie plaats aan de rand van de Bluff (rand van de rotsen) met uitzicht op de Cook Inlet. Aan de overkant ligt één van de vulkanen maar die is door de wolken niet te zien. Het miezert weer. Na het eten gaat Jan aan het verslag en Ellie gaat handdoeken e.d. wassen. In de regen naar de washroom en in de regen terug. Binnen een

Vakantiereis van San Francisco naar Anchorage, mei / juni 2009

half uur is het droog geworden en komt er zelfs blauwe lucht. We gaan een ommetje wandelen. Proberen het pad naar het strand te vinden, maar het gras is erg nat en onze schoenen raken doorweekt. Maken een praatje met de beheerders en geven ons webadres. Zij vertellen dat er camera is opgesteld en dat bv de kinderen ons kunnen zien als wij wegrijden. Wij zenden daarna een mail aan de kinderen met deze informatie.

Dag 28 : Maandag 22 juni 2009
Van / Naar : Ninilchik naar Anchorage
Naam camping : Creekwood Inn
Gereden afstand : 178 mijl

Reisverslag: We worden wakker van de regen, kachel is een aantal malen aangeslagen. Om het kort te houden, het blijft de gehele dag regenen, pas vlak voor Anchorage (16.30 uur) wordt het droog en komt er wat zon.

Voor vertrek van de camping hebben we in de stromende regen staan te zwaaien met de Nederlandse vlag. Als Jan de computer aanzet is Melvin online (alleen geluid) en verteld dat hij ons heeft gezien. Op verzoek van Melvin gaat Oma nog een keer zwaaien. We sluiten af en rijden ca 11 uur weg. Onderweg alleen gestopt voor benzine en eten en drinken en een wat langere stop bij wegwerkzaamheden. Door de regen was er weinig te genieten van de uitzichten, maar dit was wel de eerste dag met zoveel regen! Vanmorgen op internet gezocht naar campings in Anchorage en via een reisbeschrijving kiezen we voor Creekwood Inn aan de Seward Hwy. In Anchorage is het erg druk en we weten niet goed waar we af moeten slaan (camping moet links liggen!). Gaan vlak voor waar het moet zijn linksaf en met wat blokken omrijden staan we precies bij de ingang van camping. Het is een echte stadscamping, naast elkaar met weinig ruimte. Krijgen plek 40 op de hoek bij de Hwy, maar met uitzicht naar de bergen! Gaan even bijkomen en dan eten. Na het eten lopen we naar Down Town Anchorage (op aanwijzingen en kaartje van beheerder). Het is ruim een half uur lopen, leuke wandeling langs een trail en dan langs de C-street. Op de trail zijn fietsers en hardlopers en langs de C-street huizen kijken en bij sporten staan kijken. Bij de 5^e Ave gaan we de shoppingmall in. Het is erg stil. Maken een rondje en kijken in wat winkels. Lopen dan zelfde route terug. Nemen nog koffie en fris alvorens te gaan slapen

Dag 29 : Dinsdag 23 juni 2009
Van / Naar : Anchorage naar Anchorage
Naam camping : Creekwood Inn
Gereden afstand : 27 mijl

Reisverslag: Wel wat vaker het verkeer gehoord, alhoewel het verkeer in de nacht erg minimaal is. Kachel niet gehoord (waarschijnlijk is het wat warmer), toch maar wat hoger gezet als we opstaan. Het regent weer. Na het ontbijt en aankleden wordt het al droger en tegen elfen is er wat zon. We gaan wandelen over de trail die achter de camping ligt maar nu de andere kant op, naar het Goose Lake. Leuke wandeling van een uur (en een uur terug), steeds langs een snel stromend meander water. Midden in de stad en toch in het bos. Mensen groeten vriendelijk. Bij het Goose Lake blijkt het druk te zijn met groepen kinderen, een duidelijke speelplek. We lopen terug naar een klein meertje en kunnen hier rustig ons meegenomen broodjes opeten. Lopen dan terug naar camper. Na wat gedronken te hebben bij de camper besluiten we deze los te koppelen en met de camper naar het Earthquake park te rijden. In een kwartiertje zijn we er. Het blijkt een vrij klein parkje te zijn met een monument en wat informatie borden, dit valt ons erg tegen. Ook komt er bij dat hier erg veel muggen zijn, worden dan ook beide gestoken. We gaan snel naar de camper terug, waar we meteen een aantal muggen mee naar binnen gaan (en gevonden!) Even in de camper op de kaart zitten kijken en besluiten naar het Kincaid park te gaan. Op zich een prachtig groot park, maar het genoemde visitorcentre hebben wij niet gevonden en in het wilde weg wandelen in zo'n groot gebied is niet erg zinnig. Ook dit stelde ons teleur. We gaan terug naar de camping. Op de camping een half uurtje in de zon gezeten alvorens de avondmaaltijd te gebruiken. Ellie pakt één tas in en Jan maakt het verslag. Dan gaan we alsnog een avondwandeling maken van een dik uur.

Dag 30 : Woensdag 24 juni 2009
Van / Naar : Anchorage naar Anchorage
Naam hotel : Days Inn
Gereden afstand : 23 mijl

Totale afstand met camper : 4969 mijl of 7995 km

Reisverslag: Staan vandaag wat vroeger op. Na de ochtend dingen gaat Ellie de koffers inpakken. Het is gelukkig droog en lekker weer. Jan gaat eerst inchecken voor de vlucht van morgen. Dit lukt prima en kiest ervoor om de instapkaarten op het vliegveld op te halen, moeten toch ook de koffers afgeven. Daarna de elektronica in orde maken en wast af. Al met al kost het best nog wat tijd. Als de koffers ingepakt op bed liggen maakt Ellie de camper verder schoon. Jan gaat dumpen en de camper loskoppelen. De etensspullen

nog even eruit gehouden. Om 11 uur rijden we van de camping af en gaan butaangas tanken bij het naastliggende tankstation. Dan rijden wij naar de botanische tuinen nabij de Chugach Mountains. Het parkje is nog in opbouw en is nu nog niet veel bijzonder. Lopen naar camper terug om te eten. Onder het eten bedenken we dat wij ook eerst langs het Days Inn hotel kunnen rijden om daar in te checken en mogelijk onze koffers op de kamer te zetten. Zo bedacht zo gedaan. Nu ligt Days Inn in downtown aan de 5^e avenue en is parkeren erg lastig. Maar gelukkig zien we dat er aan de achterkant veel ruimte is voor het parkeren van auto's die naar conferenties in het hotel komen, daar zetten we de camper dwars op een aantal plaatsen. Inchecken kan al en kamer is ook beschikbaar (op de 3^e verdieping). Nemen een bagagekarretje mee en gaan hiermede onze koffers en tassen ophalen uit de camper. Alles op de kamer gezet, inmiddels is het over tweeën geworden. Nu snel naar de vestiging van Cruise America, praktisch gezegd, aan de andere kant van de stad. Inmiddels weten wij al aardig de weg en zijn ruim voor drie uur (uiterlijk inlever tijdstip) bij Cruise America. Camper op de binnenplaats gereden, er komt vrijwel meteen een mevrouw met onze papieren aan. Een snel rondje om en in de camper gemaakt, standen opnemen, e.d en wij kunnen binnen met deze aardige mevrouw de papieren afwerken. Voor de (tijds) pech die wij hadden met de city water aansluiting krijgen wij een halve huurday terug. Al met al een zeer nette afwerking. Als de door Cruise America bestelde taxi komt voorrijden nemen we (in gedachte) afscheid van de camper. Even over drieën zijn we terug op de hotelkamer, nemen een beker thee. Het wordt nu erg donker en er komt een zeer zware regenbui met wat hagelstenen. Als we toch naar buiten, naar de binnenstad, willen gaan, staan delen van de straat blank. Wat later is het droog en is het water snel verdwenen. Verder voor de rest van de dag is het droog gebleven. Lopen de 5^e Avenue en 6^e Avenue door, kijken in winkels en kopen wat souvenirs. Tegen half zeven gaan we naar de overzijde van het hotel, eten bij Country Kitchen. Kiezen beide wat anders en het smaakt prima, nemen een ijsje. De bergen die aan het einde van de straat te zien zijn hebben een verse witte top (sneeuw) gekregen. Op de hotelkamer nemen we koffie en besluiten toch nog een rondje door de stad te lopen. Zijn nu ook in de 4^e avenue gegaan, hier zijn wat meer kleinere winkels en relatief veel bontwinkels. Terug op de kamer de koffers gedeeltelijk opnieuw (definitief) ingepakt en de spullen voor morgen klaar gelegd.

Dag 31/32 : Donderdag 25 / vrijdag 26 juni 2009
Vertrekplaats : Anchorage

Reisverslag: Half vijf gaan er 3 wekkers af en staan we op, buiten is het al licht. Douchen en aankleden, eten brood met beker thee. Even over half zes gaan we naar beneden, Jan haalt de kar om de koffers naar de beneden te brengen en Ellie gaat wachten op het busje (kon niet gereserveerd worden). Precies zes uur vertrekt de shuttlebus en kwart over zes zijn we op het vliegveld. Even zoeken en krijgen hulp om de instapkaarten af te drukken en de koffers worden keurig gelabeld. Nu door de security heen (wachten) en we kunnen op ons gemak naar de gate. Nog even naar de wc en het lege waterflesje vullen. Instappen en onze plaats innemen. Het vliegtuig gaat op tijd weg. We vliegen over de grote berg- en glaciergebieden van Alaska en Yukon. Kunnen de glaciers goed zien. Ruim 5 uur later zijn we op tijd in Minneapolis. Lopen wat rondjes en eten wat hartigs bij MacDonald en horen hier over de dood van Michael Jackson. Vertrekken op tijd en komen ruim 8 uur later aan in Amsterdam. Onderweg wel wat kunnen slapen en drie films gekeken. Op Schiphol worden we opgewacht door onze dochter die ons naar huis brengt.

Het was een boeiende reis met mooie en verrassende landschappen en wildlife.

Hebben onze geplande route, door weersverwachtingen ingegeven, zonder spijt, iets aangepast.

Het mooiste deel van de reis vonden wij de route langs de Cassair Hwy in Brits Columbia (Canada).

De Denali Hwy was een belevenis op zich, hobbelig, zeer rustig en prachtige vergezichten.

De cruise met de Lu-Lu Belle was koud, bijzonder, mooi en buitengewoon de moeite waard.

Al met al ruim 1.000 km meer gereden dan vooraf gedacht, namelijk bijna 8.000 km.

De camper was goed, geen mechanisch (behalve de wateraansluiting) of motorisch problemen gehad.

Met vele mensen prettige gesprekken gehad, Amerikanen, Canadezen en Nederlanders.